

sikre både miljøet, men også planten, at næringstilførsel er nøje afstemt med plantens behov, og det er den altså ikke i husdyrgødning. Det er den ene ting, jeg gerne vil sige.

Den anden ting er, at det skulle give en bedre fordeling. Altså nu er det jo ikke sådan, at man ikke må tilføre de eksisterende braklagte arealer husdyrgødning, det må man godt, og der bliver jo ikke en hektar mere eller mindre, når hr. Touborg bruger netop husdyrgødningen som indgangsvinkel til sin argumentation.

Jeg har ganske enkelt ikke forstået det, og det kan være, at det bliver klarlagt i løbet af dagen i dag, ellers kan vi jo klarlægge det i udvalget. Men der må være noget her omkring landbrugsreformen, som jeg ikke er klar over, men som hr. Touborg er klar over.

Det er jo i dag således, at der dyrkes non-food på braklagte arealer, alt det, landmændene har lyst til, og deres input er der ikke sat nogen begrænsning på; de må bruge nøjagtig som til konventionelle afgrøder. Så jeg har simpelt hen endnu ikke rigtig forstået den indgangsvinkel til miljøet, hr. Touborg her har fat i, men jeg finder vel ud af det.

Udgangspunktet her må være, at vi starter med – jeg har ikke afvist, at man senere kan begynde at begrænse det input, som landmanden må anvende, det skal jeg ikke tage stilling til i dag – at få en produktion frem, der kvalitativt og kvantitativt er tiptop i orden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Uden den store tro på, at hr. Peter Hansen-Nord vil forstå, hvad jeg siger denne gang, vil jeg alligevel forsøge igen, selv om jeg har forsøgt nogle gange i sommerens løb, som det også fremgik.

Først vedrørende brakarealer: Det er rigtigt, at det er muligt at dyrke non-food også på ganske traditionel vis. Men der er jo så den forskel, at i det projekt, vi skulle have til at køre her, og som hænger sammen med B 45, gives der jo ud over EU-tilskuddet til braklægning et massivt statstilskud.

Forskellen er, at når man går ind og modtager dette massive statstilskud, er det også muligt for staten at stille nogle betingelser, og landmanden ved jo, hvad betingelsen er. Derfor er der for mig ingen problemer i, at man stiller betingelsen: Vil du med i det her projekt, så indebærer det, at du kun må bruge husdyrgødning til dyrkning på brakarealer.

Det andet, jeg så skal forsøge at klargøre, er spørgsmålet husdyrgødningens bedre fordeling. Det er ud fra den betragtning, at man som landmand har en besætning af en bestemt størrelse, og den husdyrgødning skal nødvendigvis fordeles på den enkelte ejendom. Bruger man meget til en brakmark det ene år, så er fosfor/kalium-forholdet det mindre til de andre marker, og dermed bliver fosfor/kalium-forholdet udjævnet, når man ser det over en periode.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg tror ikke, jeg fik helt svar på det spørgsmålstegn, jeg ligner i denne her forbindelse.

Jeg vil godt også skynde mig at sige, for at vi ikke kører skævt af hinanden fra starten af: Ideen med det her er vel egentlig ikke, og jeg personlig specielt har advaret alle de aktører, der ønsker at gå ind og udnytte det her beslutningsforslag, hvis det måtte blive vedtaget, om, at man ikke skal satse på det, hvis det kun skal hænge sammen økonomisk, fordi man får et tilskud fra EU på 2.600-2.700 kr. pr. hektar. Så glem det, fordi det tilskud forsvinder, det bliver faset ud, og hvis jeres økonomiske beregninger i dag viser, at det ikke kan køre uden det tilskud, så glem det, for så er det ikke interessant længe.

Det er de fuldstændig klar over. De siger også: Ja, vi kan sådan set godt komme med nogle gode projekter. De skrappeste af dem kan sagtens undvære hektartilskuddet og alligevel give landmanden den rigtige pris. Det er egentlig det, der er det lidt interessante i det, så den sammenkobling, som hr. Kristen Touborg her bruger, er ikke relevant. Jeg må sige, at den ikke er relevant.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal gøre det kort. For at det skal være helt klart: Når vi snakker forsøgsprojekter, pilotprojekter, så er det på baggrund af, at vi har en braklægningsordning. Det står helt klart, og hvis hr. Peter Hansen-Nord finder, at man bare skal glemme hele projektet, så har vi simpelt hen helt forskellige forudsætninger for at gå ind i den debat.

Vi finder, at forsøgsprojekter, hvor man går ud og afdækker området og finder ud af, hvad der er af muligheder i det, er helt velegnede i forbindelse med, at vi har braklægningsordningen, hvor vi alligevel ikke kan anvende de are-